

LENINGRAD, 3 MARCA 1965

Ленинград, 3 III 65.

Дорогой Друг!

Посылаю Вам отредктированный текст перевода моего доклада о Маяковском — оригинал + переписанный экземпляр. Я отдал текст в переписку (кроме примечаний, которые этого не потребовали), потому что хотел, чтобы русские стихи были переписаны точно и проверены по оригиналу. Перевод — очень хороший, и незначительные поправки сделаны только для уточнения моей мысли.

У меня теперь для анализа стихов — своего рода н о т н а я с и с т е м а , соблюдение которой очень важно в иностранном издании, т.к. иностранцы обычно путаются в русских ударениях, а ведь это самое важное для стиха. В акцентном (чисто тоническом) стихе я обозначаю ударения путем набора ударных гласных полужирными буквами. При этом слово энклитическое или проклитическое подключается к господствующему ударению с помощью д е ф и с а (маленького тире):

Вы — д у маете Это = бр е дит маляр и я

Разбивку Маяковского стиха «лесенкой» я заменяю продольными чертами, т. к. она очень путает неподготовленного читателя

Это — б ы ло, / б ы ло в Одессе,

Иногда (в редких случаях) я пользуюсь еще р а з р я д к о й и курсивом. В русском оригинале моей статьи, в журнале «Р у с с к а я л и т е р а т у р а », все проверено идеально точным образом, очень хорошим корректором, и этим текстом можно руководствоваться при проверке.

Конечно, я был бы Вам очень благодарен за корректуру и благодарен вообще за Ваше товарищеское внимание.

С сердечным приветом.

В. Жирмунский

P. S. Нужно ли писать по английски Majakowski или лучше Mayakowski как Mayenowa?

Leningrad, 3 III 65.

Drogi Przyjacielu!

Posyłam Pani zredagowany tekst przekładu mego referatu o Majakowskim: oryginał + przepisany egzemplarz. Oddałem tekst do przepisania (oprócz odsyłaczy, które tego nie wymagały), ponieważ chciałem, by wiersze rosyjskie były przepisane dokładnie i sprawdzone według oryginału. Przekład jest bardzo dobry, a nieznaczne poprawki są wniesione tylko dla uściślenia mojej myśli.

Mam teraz dla analizowania wierszy — swego rodzaju *system nutowy*, którego przestrzeganie w wydaniu obcojęzycznym jest bardzo ważne, ponieważ cudzoziemcy mylą zwykle akcenty rosyjskie, a to jest w wierszu najważniejsze. W wierszu czysto tonicznym (akcentowanym) ja oznaczam sylabę akcentowaną drukiem półłustym. Proklityki i enklityki przy tym dołączane są do wyrazu niosącego akcent główny za pomocą *dywizu* (małej kreski):

Wy-d u majetie Eto = bri e dit malar i a

Podział wiersza Majakowskiego, jego „schodki”, zamieniam na kreski podłużne, ponieważ one często mylą nieprzygotowanego czytelnika

Eto-b y ło, / b y ło w Odiessie,

Czasem (z rzadka) posługuję się jeszcze drukiem *rozstrzelonym* i kursywą. W rosyjskim oryginale mego artykułu, w czasopiśmie „*Russkaja literatura*” wszystko jest sprawdzone z idealną dokładnością. Zrobił to bardzo dobry korektor i tym tekstem można się posługiwać przy sprawdzaniu.

Oczywiście, byłbym Pani bardzo wdzięczny za korektę i dziękuję w ogóle za Pani koleżeńską życzliwość.

Z serdecznymi pozdrowieniami.

W. Żyrmunski

PS. Czy po angielsku trzeba pisać Majakowski, czy lepiej Mayakowski jak Mayenowa?